

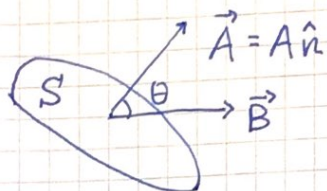
Elektrodynamikk

[OS2 13-15; YF 29-31; LHL 24, 25, 27]

(70)

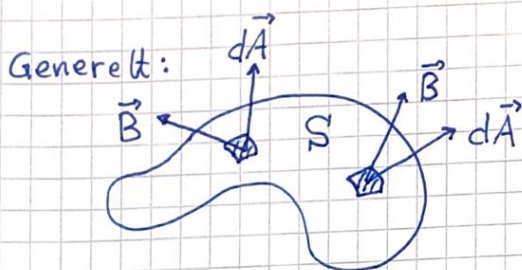
Magnetisk fluks

[OS2 13.1; YF 27.3; LHL 23.7]

Fluks gjennom flaten S :

$$\Phi = \vec{B} \cdot \vec{A} = B \cdot A \cdot \cos \theta$$

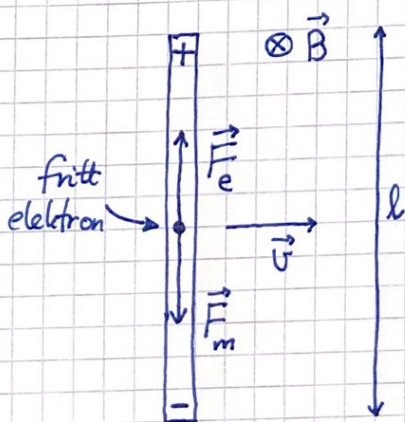
$$\Phi = \int_S d\Phi = \int_S \vec{B} \cdot d\vec{A}$$

$$[\Phi] = \text{T} \cdot \text{m}^2 = \text{Wb} \text{ (weber)}$$

Faradays induksjonslov

[OS2 13.1; YF 29.1-4; LHL 24.1]

En leder med lengde l trekkes med fart $\vec{v}$ gjennom et uniformt magnetfelt $\vec{B}$, med $\vec{v} \perp \vec{B}$:

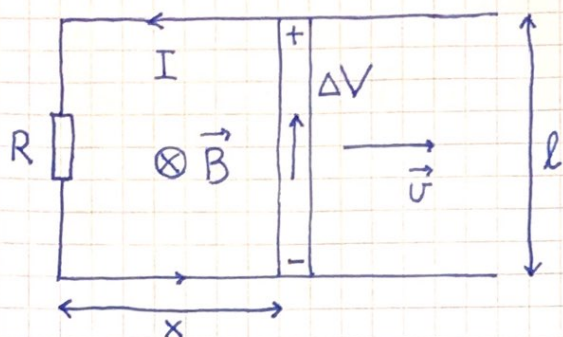
- $\vec{F}_m = -e\vec{v} \times \vec{B}$ gir overskudd av elektroner nederst, og underskudd øverst.

- Får et industert elektrisk felt $\vec{E}$ i lederen, rettet nedover, og dermed en indusert spenning $\Delta V = E \cdot l$ i lederen.

- Dynamisk likevekt når $\vec{F}_m + \vec{F}_e = 0 \Rightarrow eE = evB \Rightarrow \Delta V = vBl$

Når lederen kobles til en motstand R :

(7)

$$I = \frac{\Delta V}{R} = \frac{vBl}{R}$$

$$\begin{aligned}\Delta V &= vBl = \frac{dx}{dt} \cdot B \cdot l = \frac{d}{dt}(Blx) \\ &= \frac{d}{dt}(B \cdot A) = \frac{d}{dt}(\vec{B} \cdot \vec{A}) = \frac{d\Phi}{dt} \quad (\Rightarrow [\Phi] = V \cdot s)\end{aligned}$$

Faradays induksjonslov: Indusert spenning i ei sløyfe er lik endringen i omsluttet magn. fluks pr tidsenhet

Gjelder generelt: Her er det $|\vec{A}|$ som endrer seg. Får indusert spenning også hvis retningen på $\vec{A}$ eller $\vec{B}$, eller $|\vec{B}|$, varierer med tiden t .

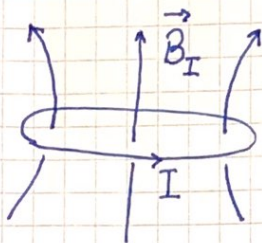
Lenz' lov [OS2 13.2; YF 29.3; LHL 24.1]

Indusert strøm I skaper magnetfelt $\vec{B}_I$ og fluks $\Phi_I = \vec{B}_I \cdot \vec{A}$ som motvirker den påtvingne fluksendringen $\Delta\Phi$ (som skapte spenningen ΔV).

I eksemplet over påtvinges økt omsluttet fluks inn i planet (arealet A øker). Da går I mot klokka, slik at tilhørende magnetfelt $\vec{B}_I$ peker ut av planet inni sløyfa.

Induktans og induksjon [OS2 14.1-2; YF 30.2; LHL 25.1] (72)

Selvinduktans:

B_I er proporsjonal med I

$\Rightarrow$ omsluttet fluks $\Phi = \int \vec{B}_I \cdot d\vec{A}$
er prop. med I

$\Rightarrow$ Vi kan skrive $\boxed{\Phi = L \cdot I}$; L = sløyfas (selv-) induktans

$$[L] = T \cdot m^2 / A \quad (= V \cdot s / A = Wb / A) = H \quad (\text{henry})$$

Eks: Hva er L for en (ideell) spole med 1600 viklinger over en lengde 8 cm og omsluttet areal 4 cm^2 , samt jernkjerne med relativ permeabilitet 20?

Løsning: Overalt inni en ideell spole er $B = \mu n I$, med $\mu = \mu_r \cdot \mu_0$ og $n = N/l$. De N viklingene omslutter da en fluks

$$\Phi = NBA = N \cdot \mu_r \mu_0 \cdot \frac{N}{l} \cdot I \cdot A = L \cdot I$$

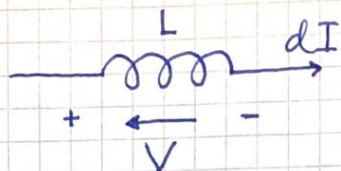
dvs

$$L = N^2 \mu_r \mu_0 A / l = 1600^2 \cdot 20 \cdot 4\pi \cdot 10^{-7} \cdot 4 \cdot 10^{-4} / 0.08 \quad H$$
$$\approx \underline{0.32 \text{ H}}$$

(Selv-) Induksjon: Hvis strømmen i (feks.) en spole endres, dvs $dI/dt \neq 0$, induseres det en motspenning i spolen,

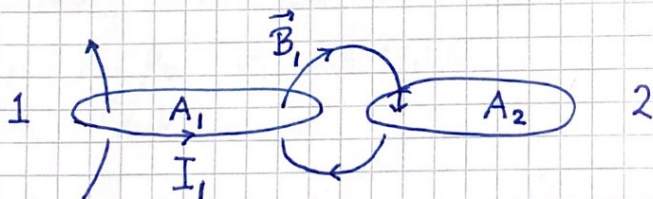
$$V = - \frac{d\phi}{dt} = -L \frac{dI}{dt}$$

med retning bestemt av Lenz' lov:

Eks: Hvis I økes lineært med tiden, med 0.5 A/s , i spolen med $L = 0.32 \text{ H}$, blir induisert spenning $V = 0.32 \text{ H} \cdot 0.5 \text{ A/s} = \underline{0.16 \text{ V}}$.

Gjensidig induksjon:

Strøm I_1 i sløyfe 1 gir fluks $\Phi_2 = \int_{A_2} \vec{B}_1 \cdot d\vec{A}_2$

omsluttet av sløyfe 2. B_1 er prop. med I_1 slik at Φ_2 blir prop. med I_1 . Vi kan da skrive

$$\Phi_2 = M_{21} \cdot I_1$$

Omvendt: I_2 i sløyfe 2 $\Rightarrow$ fluks $\Phi_1 = \int_{A_1} \vec{B}_2 \cdot d\vec{A}_1$

omsluttet av sløyfe 1 $\Rightarrow \Phi_1 = M_{12} \cdot I_2$

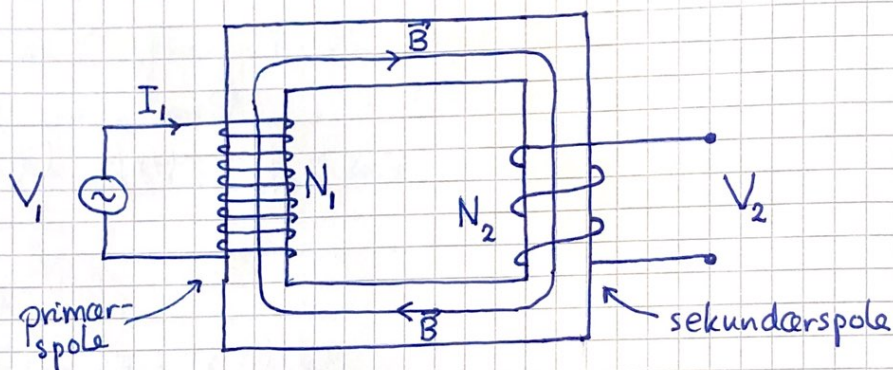
Sløyfenes gjensidige induktans: $M_{21} = M_{12} = M$; $[M] = \text{H}$ (74)

Gjensidig induksjon:

$$\dot{I}_1 \neq 0 \Rightarrow V_2 = - \dot{\Phi}_2 = - M \dot{I}_1$$

$$\dot{I}_2 \neq 0 \Rightarrow V_1 = - \dot{\Phi}_1 = - M \dot{I}_2$$

Utnyttes i en transformator :

Magnetisering av jernkjernen sørger for at feltlinjene for $\vec{B}$ i hovedsak holder seg inne i jernet $\Rightarrow$ omtrent samme feltstyrke B i begge spolene. Omsluttet fluks:

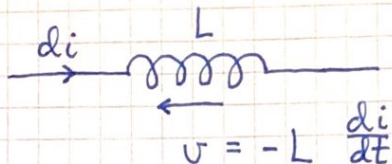
$$\Phi_1 = N_1 AB, \quad \Phi_2 = N_2 AB$$

$$\Rightarrow \frac{V_1}{V_2} = \frac{\dot{\Phi}_1}{\dot{\Phi}_2} = \frac{N_1}{N_2} \Rightarrow \boxed{V_2 = \frac{N_2}{N_1} \cdot V_1}$$

Energi i $\vec{B}$ -felt [OS2 14.3; YF 30.3; LHL 25.3]

(75)

Et arbeid må gjøres for å øke strømmen i en spole fra $i = 0$ til $i = I$. Tilført energi lagres i $\vec{B}$ -feltet.

Påkrevd energi for å øke strømmen fra i til $i + di$:

$$dU = P \cdot dt = -v \cdot i \cdot dt = L \frac{di}{dt} \cdot i \cdot dt = L \cdot i \cdot di$$

For økning fra $i = 0$ til $i = I$:

$$U = \int dU = \int_0^I L i di = \frac{1}{2} L I^2$$

Antar ideell spole:

$$B = \mu_0 (N/l) I \Rightarrow I^2 = \frac{B^2 l^2}{\mu_0^2 N^2}$$

$$L = \Phi / I = NBA / I = N \mu_0 (N/l) I A / I = \mu_0 N^2 A / l$$

$$\Rightarrow U = \frac{1}{2} \cdot \frac{\mu_0 N^2 A}{l} \cdot \frac{B^2 l^2}{\mu_0^2 N^2} = \frac{B^2}{2\mu_0} \cdot (A \cdot l)$$

Her er $A \cdot l$ = volumet inni spolen, der $B \neq 0$
($B \approx 0$ utenfor spolen)

$$\Rightarrow u_B = \frac{1}{2\mu_0} B^2 = \text{energi pr volumenhett i magnet-feltet}$$

Fra før: $u_E = \frac{1}{2} \epsilon_0 E^2$ = energi pr volumenhett i elektrisk felt

$\Rightarrow$ Total energitethet i et elektromagnetisk felt:

$$u = u_E + u_B = \frac{1}{2} \epsilon_0 E^2 + \frac{1}{2\mu_0} B^2$$